

Regionsudvalgets perspektivudtalelse om »Sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik«

(2008/C 105/06)

REGIONSUDVALGET

- vil tilse, at den nødvendige revision af den fælles landbrugspolitik ikke medfører en gradvis afvikling og renationalisering af denne politik, men at den giver mulighed for at bevare et bæredygtigt landbrug og fødevaruafhængighed;
- har den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik yder et væsentligt bidrag til den territoriale samhørighed, og at ethvert forslag til en ændring af landbrugspolitikken som led i sundhedseftersynet i passende omfang bør tage hensyn til forskellene mellem regionerne og de forskellige produktionsformer i EU;
- mener, at den fælles landbrugspolitik med en tilpasning af anden søjle bør føre til en udvikling i landdistrikterne, der er rettet mod nye former for udøvelse af landbrugserhvervet og tillige mod en mere global udvikling af landdistrikterne, som skal gælde samtlige EU's landdistrikter;
- erkender betydningen af en passende finansiering af foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne, men mener, at beslutninger vedrørende graduering bedst træffes på et passende lokalt niveau for i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bedre at kunne tage hensyn til forskellige lokale og regionale behov. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilføre foranstaltningerne under anden søjle midler i det omfang, der er et reelt behov herfor;
- er imidlertid foruroligt over det problematiske i forsøgene på at inddrage stadig flere spørgsmål under samlebetegnelsen »udvikling af landdistrikterne« og stiller under alle omstændigheder spørgsmålstegn ved, om de pågældende problemer løses bedst via programmerne til udvikling af landdistrikterne;
- opfordrer indtrængende til, at regionerne, herunder sådanne, hvor ager- og husdyrbrug er vanskelige, i en vis udstrækning bør være selvforsynende med fødevarer, og gør opmærksom på den direkte sammenhæng mellem lokalt producerede fødevarer af høj kvalitet og lokal identitet, som den fælles landbrugspolitik bør værne om;
- har den opfattelse, at der er behov for at træffe forberedelser til en blød landing for mælkekvoteordningen for at lette afviklingen i marts 2015, og støtter en gradvis udfasning af ordningen frem mod 2015 gennem løbende udvidelse af kvoterne og reduktion af tillægsafgiften. I tilfælde af voldsomme fald i markedspriserne bør beskyttelsesmekanismerne fastholdes. Det er sandsynligt, at der som et led i denne proces er behov for at fastholde mælkeproduktion i følsomme regioner.

Ordfører: Seamus MURRAY, medlem af Meath County Council og af Mid-East Regional Authority (IE/UEN-AE)

Politiske anbefalinger

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1. mener, at formålet med den fælles landbrugspolitik fortsat bør være at forsyne EU's befolkning med fødevarer til rimelige priser, at sikre landmændene en rimelig levestandard, bevare landdistrikternes kulturarv og værne om miljøet i landdistrikterne, og det påpeger, at landbrugspolitikken har undergået en forandring for at kunne tage de nye udfordringer op og tilpasse sig de ændrede behov, samtidig med at det har sikret rimelige konkurrencevilkår, der gør det muligt for det europæiske landbrug at opretholde sin position på verdensmarkedet under behørig hensyntagen til begrebet fællesskabspræference;

2. erklærer, at den fælles landbrugspolitik bidrager til Lissabon- og Gøteborgmålene, som sigter på at gøre Europa mere konkurrencedygtigt, og minder i den forbindelse om, at den fælles landbrugspolitik grundlag fortsat skal danne udgangspunkt for offentlige foranstaltninger, der i økonomisk, social og miljømæssig henseende støtter denne europæiske nøglesektor, og som kan forsvares såvel internt i som uden for EU;

3. har den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik yder et væsentligt bidrag til den territoriale samhørighed, og at ethvert forslag til en ændring af landbrugspolitikken som led i sundhedseftersynet i passende omfang bør tage hensyn til forskellene mellem regionerne og de forskellige produktionsformer i EU;

4. mener, at den fælles landbrugspolitik med en tilpasning af anden søjle bør føre til en udvikling i landdistrikterne, der er rettet mod nye former for udøvelse af landbrugserhvervet og tillige mod en mere global udvikling af landdistrikterne, som skal gælde samtlige EU's landdistrikter, navnlig de mest sårbare områder som regioner med naturlige handicaps, bjergområder, øer eller afsides liggende områder, og integrere dem i EU's samlede geografiske område som f.eks. områderne i Norden og middelhavsregionerne;

5. betragter landbrug og landbrugsdrift som et bærende element i mange landbosamfund og mener, at indkomststøtten navnlig bør målrettes mod at sikre de fungerende bedrifters og familiebrugenes levedygtighed, da disse udgør grundelementerne i EU's multifunktionelle landbrug, og da EU har en anden produktionsmodel end de øvrige større fødevarerproducerende og fødevarereksporterende lande;

6. vil tilse, at den nødvendige revision af den fælles landbrugspolitik ikke medfører en gradvis afvikling og renationalisering af denne politik, men at den giver mulighed for at bevare et bæredygtigt landbrug og fødevarerafhængighed i overensstemmelse med standarderne for fødevarer sikkerhed og -sundhed i EU, og minder om den betydning, som denne fælles politik har for alle regioner og borgere i EU;

7. glæder sig over at få lejlighed til at bidrage til sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik og vil i løbet af debatten bestræbe sig på at blive hørt i forbindelse med Kommissionens lovforslag.

SUNDHEDSEFTERSYNET AF DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

Den fælles landbrugspolitik i dag

REGIONSUDVALGET

8. konstaterer i lighed med Kommissionen, at den fælles landbrugspolitik har undergået tilpasninger, især gennem de seneste 15 år, navnlig efter den drastiske reform i 2003, hvor det blev besluttet at gennemføre et sundhedseftersyn, hvis formål er dels at se nærmere på de seneste ændringer, dels at overveje de nye udfordringer, risici og muligheder, og påpeger, at dette sker i en ny europæisk kontekst, hvad angår handelen med fødevarer;

9. understreger, at EU's multifunktionelle landbrugsmodel bør bidrage til at modvirke klimaændringerne, være kendetegnet ved bæredygtighed, konkurrenceevne, mangfoldighed, selvforsyning med fødevarer og evne til at tilpasse sig samfundet, forbrugernes og almenvellet, som godt landmandskab, miljøbeskyttelse og dyrevelfærd er en del af; og mener, at sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik bør tjene til at sikre, at politikken reelt støtter EU's multifunktionelle landbrugsmodel;

10. fremhæver betydningen af, at EU har sin egen fødevarerindustri, samt fødevarer sikkerhedens og forsyningssikkerhedens afgørende rolle i en situation, hvor EU er blevet verdens største importør af landbrugsprodukter;

11. mener, at en evaluering af virkningerne af den seneste reform af landbrugspolitikken, navnlig hvad angår antallet af beskæftigede i landbruget og forarbejdningsleddet samt fødevarer kvaliteten, fødevarerforsyningerne, priserne og importvoluminerne og indvirkningerne på miljøet og dyrevelfærden havde været mere hensigtsmæssig med henblik på at vurdere reformen, er skuffet over, at en sådan evaluering ikke forelå, da sundhedseftersynet blev igangsat, og opfordrer til, at disse analyser og vurderinger bliver gjort tilgængelige på regionalt plan; inden der vedtages lovændringer;

12. støtter ikke desto mindre det generelle sigte med sundhedseftersynet, nemlig at rette op på uregelmæssighederne i gennemførelsen af de seneste reformer, og håber, at sundhedseftersynet gennemføres på en måde, som muliggør langsigtet planlægning, således at myndighederne, fødevarerindustrien og landmændene gives mulighed for i fuldt omfang at gennemføre de aftalte ændringer og tilpasse sig markedets krav;

13. mener, at der er en betydelig kløft mellem den almindelige opfattelse af EU's landbrugspolitik og realiteternes verden, og at der er behov for, at de politiske beslutningstagere bygger bro over denne kløft; En Eurobarometer-undersøgelse⁽¹⁾ for nylig viste, at 88 % af de adspurgte mente, at landbrugsdriften og landdistrikterne var enten vigtige eller meget vigtige for Europas fremtid. Samtidig viste undersøgelsen, at 90 % af de adspurgte havde begrænset eller intet kendskab til EU's landbrugspolitik (54 % havde aldrig hørt om den, og 34 % vidste ikke, hvad den fælles landbrugspolitik var), og udvalget mener derfor, at der er behov for en bredere evaluering af og et mere udbredt kendskab til formålet med og resultaterne af EU's fælles landbrugspolitik;

⁽¹⁾ Special Eurobarometer 276: Europeans, Agriculture and the Common Agricultural Policy (marts 2007).

14. bifalder initiativerne til at strømline og forenkle gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, men understreger, at disse initiativer til stadighed bør tage hensyn til samtlige slutbrugere.

Status over gennemførelsen og forenklingen af enkeltbetalingsordningen

Forenklingen af enkeltbetalingsordningen

REGIONSUDVALGET

15. støtter enhver rimelig bestræbelse på yderligere forenklinger af enkeltbetalingsordningen, eftersom unødvendigt stive og komplicerede bestemmelser og administrative procedurer udgør en betydelig byrde og omkostning, men mener, at ændringen af enkeltbetalingsordningen ikke udelukkende må bero på forenklingkriterier, men skal tage sigte på at styrke og forsvare EU's model for et multifunktionelt landbrug;

16. er tilhænger af forslaget om, at medlemsstaterne frem mod 2013 bør have mulighed for ud fra et indeks for enkeltbetalingernes størrelse at tilpasse disse, så de nærmer sig en ensartet sats i de tilfælde, medlemsstaterne måtte finde, at der er behov herfor, men mener, at dette vil kræve smidighed i den konkrete gennemførelse af den ensartede sats i medlemsstaterne og regionerne. Denne smidighed bør endvidere medtænke de konsekvenser, som en fuldstændig afkobling vil kunne få i nogle sektorer og regioner, samt en eventuel graduering af præmierne til fordel for de multifunktionelle bedrifter, som belønnes mindst af markedet. Det er ligeledes ønskeligt, at der i medlemsstaterne gennemføres konsekvensanalyser af de potentielt omfattende virkninger af forslaget med hensyn til arealanvendelse, bedriftsstruktur, ejerforhold, generationsskifte, bedriftstyper, regional balance og landbrugsdriftens overordnede effektivitet og konkurrenceevne;

17. mener, at der i de »nye« medlemsstater er behov for yderligere analyser af afviklingen af den generelle arealbetalingsordning.

Krydsoverensstemmelse

REGIONSUDVALGET

18. erkender behovet for krydsoverensstemmelse med EU's miljøkrav og standarder inden for folkesundhed, dyre- og plantesundhed samt dyrevelfærd og opfordrer til at fortsætte arbejdet med at ændre urimeligt komplicerede lovgivningsbestemmelser og regler, uanset om disse er indført af Kommissionen eller medlemsstaterne;

19. mener imidlertid, at gennemgangen af kravene til gode miljøforhold ikke må resultere i, at miljøkravene udhules eller afsvækkes, og at der skal tages hensyn til disse i forbindelse med ændringer f.eks. af pesticidforordningerne;

20. understreger, at bestemmelserne om krydsoverensstemmelse bør være karakteriseret ved proportionalitet, gennemsigtighed og konsekvens for at gøre dem klarere og forbedre overholdelsen af dem, og opfordrer til, at de påbegyndte og aftalte

forenklinger gennemføres ufortøvet, at de mindre relevante bestemmelser i bilag III og IV til forordning (EF) nr. 1782/2003 ophæves, og at krydsoverensstemmelsesbestemmelserne begrænses til kun at gælde de dele af lovgivningen, der vedrører modtagerne af de direkte betalinger;

21. bifalder navnlig større samarbejde og koordinering mellem landbrugets tilsynsmyndigheder i lyset af det stigende antal og de stadig mere omfattende kontrolforanstaltninger.

Delvis koblet støtte

REGIONSUDVALGET

22. mener, at den delvis koblede støtte generelt betragtes som en overgangsforanstaltning som led i den fuldstændige afkobling. I en regional sammenhæng, hvor produktionsmængderne er små og selve regionen måtte være økonomisk sårbar, eller hvor de sociale og miljømæssige fordele ved en delvis afkobling af produktionen er åbenlyse, kan delvis koblet støtte imidlertid være relevant i en årrække, og udvalget støtter derfor forslaget om i disse tilfælde fortsat at tillade delvis koblet støtte for at holde fast i, at regionerne i en vis udstrækning er selvforsynende, og for at bidrage til at sikre en afbalanceret udvikling på regionalt plan.

Øvre og nedre støttegrænser

REGIONSUDVALGET

23. mener, at en øvre støttegrænse vil være en offentligt særdeles acceptabel og politisk tiltrækkende løsning på baggrund af gennemsigtigheden i enkeltbetalingsordningen og de seneste beretninger fra Revisionsretten. Ideelt bør der imidlertid gennemføres konsekvensanalyser til støtte for de foreslåede ændringer, idet udvalget dog accepterer, at der kan fastlægges en øvre grænse for støtten, f.eks. i form af en graderet reduktion kombineret med et loft;

24. støtter forslaget om nedre støttegrænser som løsning i de situationer, hvor de administrative omkostninger overstiger den udbetalte støtte, forudsat, at den konkrete udformning af dette forslag ikke lægger nye hindringer i vejen for familiebrugenes levedygtighed, og bifalder de mulige besparelser for så vidt angår de administrative omkostninger;

25. gør opmærksom på, at klassificeringen af landmænd »i egentlig forstand« formentlig ikke uden videre kan foretages på baggrund af bedriftens størrelse, eftersom visse afgrøder og bedriftstyper kan være særdeles arbejdskraftintensive, mens andre jordejere med store tilliggender vanskeligt kan identificeres som landmænd »i egentlig forstand«, og mener, at det er de aktive landmænds overlevelse, og navnlig de mindre familiebrugs, der bør prioriteres i en støttesammenhæng;

26. foreslår samtidig, at der for så vidt angår de større bedrifter ikke ses bort fra deres juridiske status, udvikling og struktur, eftersom en generel gradvis aftrapning af støtten i visse tilfælde kan være ødelæggende for konkurrencedygtige enheder og medføre et betydeligt tab af arbejdspladser;

Bedre markedsorientering og udnyttelse af nye muligheder

Markedsintervention og udbudsstyring

REGIONSUDVALGET

27. mener, at den globale fødevarerindustri er på vej bort fra en æra, hvor støttet overskudsproduktion blev bortskaffet, og priserne blev støttet gennem kontrol af produktionsmængderne, til en æra, der i højere grad afspejler markedet. Denne udvikling er drevet af betydelige og langvarige strukturelle ændringer, bl.a. en varig vækst i efterspørgslen efter fødevarer, navnlig i Asien, og virkningerne af den politiske støtte til biobrændstoffer. Kortsigtede faktorer som tørke og sygdomsudbrud samt valutakursvingninger er ligeledes relevante faktorer i forbindelse med midlertidige prisudsving. Den stærkt forandrede situation på de internationale markeder slår navnlig igennem for mælks, mejeriprodukters og korns vedkommende;

28. har den opfattelse, at de styrkede internationale markeder for fødevarer kan være ekstremt volatile, om end de i en vis udstrækning fjerner behovet for de eksisterende markedsinstrumenter under den fælles landbrugspolitik. Der er således behov for en beskyttelse mod pludselige og voldsomme prisudsving af hensyn til markedsstabiliteten, og udvalget mener, at det er nødvendigt at fastholde markedsinstrumenter som »sikkerhedsnet« i tider med svage markeder uden at give afkald på udbudsstyring;

29. foreslår, at Kommissionen fortsat holder markedsudsigterne inden for alle sektorer under nøje observation og regelmæssigt offentliggør rapporter om markedsudviklingen for at sikre, at de politiske beslutninger træffes på et velinformeret grundlag.

Intervention i forbindelse med korn

REGIONSUDVALGET

30. går ind for en fuldstændig gennemgang af støtteordningen for kornpriser og er enig med Kommissionen i, at støtten til brødhvede skal begrænses.

Braklægning

REGIONSUDVALGET

31. støtter forslaget om, at braklægning ikke længere skal være obligatorisk, men foreslår, at obligatorisk braklægning fastholdes som et alternativ i en situation med svage markeder i fremtiden, og går ind for supplerende miljøbeskyttelsestiltag såsom bevarelse af permanente græsarealer og beskyttelse af bræmmer langs vandløb og søer.

En blød landing for mælkekvoterne

REGIONSUDVALGET

32. mener, at de globale markeder for mejeriprodukter i modsætning til hvad der har været tilfældet gennem de seneste årtier, nu er stærkere, og at denne efterspørgselsdrevne vækst i markedet formentlig vil vare ved. Ikke desto mindre hersker der stor usikkerhed med hensyn til verdensmarkedspriserne for mejeriprodukter. På denne baggrund bør der indledes en debat om samtlige mekanismer i den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter for at få fastlagt nye mekanismer til regulering af denne sektor;

33. har den opfattelse, at der er behov for at træffe forberedelser til en blød landing for mælkekvoteordningen for at lette

afviklingen i marts 2015, og støtter en gradvis udfasning af ordningen frem mod 2015 gennem løbende udvidelse af kvoterne og reduktion af tillægsafgiften. De konkrete skridt i og tidspunkterne for gennemførelsen af kvoteudvidelsen og reduktionen af tillægsafgiften bør baseres på Kommissionens analyse af markedsudsigterne fra december 2007. I tilfælde af voldsomme fald i markedspriserne bør beskyttelsesmekanismerne fastholdes. Det er sandsynligt, at der som et led i denne proces er behov for at fastholde mælkeproduktion i følsomme regioner;

34. afventer Kommissionens undersøgelse af udbudsstyringsforanstaltningerne inden for de »mindre« sektorer (tørfoder, stivelse, hør og hamp).

Nye udfordringer og måder at gribe dem an på

Risikostyring

REGIONSUDVALGET

35. erkender risikostyringens potentiale i en situation med hurtigt skiftende globale markeder og muligheden for at forbedre foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne i henseende til disses evne til at tage højde for øgede risici. De mekanismer, Kommissionen har foreslået, har en rolle at spille, men kan ikke erstatte de funktioner, som blev varetaget af den fælles landbrugspolitik's vigtigste markedsstyringsinstrumenter, og som gradvist er blevet udfaset i løbet af de seneste år, og udvalget opfordrer derfor til yderligere forskning i og evaluering af forebyggende foranstaltninger.

Klimaforandringer, bioenergi, vandforvaltning og biodiversitet

REGIONSUDVALGET

36. erkender, at intensivt landbrug har skadet f.eks. jordstrukturen og biodiversiteten og forurenset vandløb, men fremhæver alligevel landmændenes rolle som landdistrikternes og de forskellige traditionelle landbrugslandskabers vogtere, der er præget af mindre brug, og bifalder Kommissionens anerkendelse af, at EU's landbrug i højere grad end andre sektorer har bidraget til at reducere udledningen af drivhusgasser, samtidig med at det fra Kommissionens side påpeges, at landbruget i mange EU-regioner er særdeles udsat for klimaforandringer;

37. støtter opfordringen i den for nyligt offentliggjorte grønne bog om tilpasningen til klimaforandringerne, hvorefter landbruget bør bidrage yderligere til at afbøde virkningerne af klimaforandringerne. Når klimaet forandrer sig, får landbruget og skovbruget en vigtigere rolle som leverandører af miljø- og økosystemtjenester. Med hjælp af sundhedseftersyn og kommende evalueringer af den fælles landbrugspolitik kan tilpasningsforanstaltninger integreres i støtteprogrammerne for landbruget;

38. erkender, at foranstaltninger til fremme af vedvarende energi er af vital betydning, og støtter yderligere relevant forskning i og tiltag til at forbedre EU's evne til at finde svar på disse helt afgørende spørgsmål om bæredygtighed. Udvalget konstaterer, at dyrkning af energiafgrøder med støtte fra nationale og europæiske tiltag og instrumenter yder et væsentligt bidrag til opnåelse af Fællesskabets energi- og klimapolitiske mål og udgør et vigtigt værdiskabende potentiale for landbruget og landdistrikterne, og gør opmærksom på, at den reducerede præmie til energiafgrøder i denne sammenhæng har mistet betydning og fremover kan bortfalde som en koblet foranstaltning;

39. er imidlertid foruroliget over det problematiske i forsøgene på at inddrage stadig flere spørgsmål under samlebetegnelsen »udvikling af landdistrikterne«, eftersom visse af disse områder (f.eks. skovdrift og biodiversitet) potentielt skal iagttage modsat rettede hensyn, og stiller under alle omstændigheder spørgsmålstegn ved, om de pågældende problemer løses bedst via programmerne til udvikling af landdistrikterne.

Styrkelse af den anden søjle

REGIONSUDVALGET

40. erkender betydningen af en passende finansiering af foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne, men mener, at beslutninger om, hvordan gradueringen reguleres, bedst træffes på et passende lokalt niveau for i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bedre at kunne tage hensyn til forskellige lokale og regionale behov, idet det dog erkendes, at graduering er et fællesskabsanliggende. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilføre foranstaltningerne under anden søjle midler i det omfang, der er et reelt behov herfor;

41. er endvidere foruroliget over tendensen til stigende graduering, da den truer fællesskabsprincippet i EU's landbrugs politik og undergraver samhørighedsprincippet derved, at den for de ringere stillede regioners og medlemsstaters vedkommende vanskeliggør samfinansieringen af foranstaltningerne under anden søjle.

Finansieringsramme

REGIONSUDVALGET

42. bemærker, at finansieringsrammen frem til 2013 indskrænkes løbende målt i faste priser, men at højere markedspriser inden for visse sektorer samt større effektivitet kan medføre større besparelser, og støtter forslaget om, at disse besparelser bør komme foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne, f.eks. i form af forskning og innovation, til gode.

FREMIDSPERSPEKTIVERNE FOR DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK EFTER 2013

REGIONSUDVALGET

43. vil i forbindelse med høringsprocessen vedrørende reformen af EU's budget fastlægge en række politiske prioriteter, som der efter udvalgets opfattelse i fuldt omfang bør tages hensyn til i forbindelse med enhver diskussion af den fælles landbrugspolitik fremtidige rolle og funktionsmåde.

Nye udfordringer og behov

REGIONSUDVALGET

44. har den opfattelse, at Kommissionen på baggrund af landbrugspolitikens vellykkede tilpasning til de forskellige udfordringer siden dens indførelse bør gøre mere for at informere og komme i dialog med borgerne om landbrugspolitikens formål, resultater og prioriteter, og at Kommissionen bør prioritere denne opgave i en kommende meddelelse;

45. mener, at der hos en række aktører er en forventning om, at den fælles landbrugspolitik multifunktionalitet bør udvides til at omfatte andre opgaver, efterhånden som der opstår nye udfordringer såsom energi- og klimapolitikens indvirkning på landbrugs- og fødevarerpolitikken, den fortsatte udvidelse af EU, spørgsmål i forbindelse med international handel m.v., og har den opfattelse, at en fælles landbrugspolitik, der er udstyret

med passende midler, af hensyn til arealanvendelsen, fødevarerne og landbrugsdriften bør forblive et centralt element i EU-samarbejdet. Der bør ligeledes afsættes passende midler til energi- og miljøpolitikkerne;

46. fremhæver, at EU's aldrende befolkning har betydelig indvirkning på landbrugssektoren og landdistrikterne generelt, erkender samtidig, at forskning og udvikling samt innovation er afgørende for europæisk landbrugs konkurrenceevne, og opfordrer indtrængende til, at der gives relevante uddannelses- og erhvervsuddannelses tilbud navnlig med henblik på unge, der ønsker at indtræde i erhvervet;

47. mener, at indkomststøtten i lyset af de begrænsede ressourcer primært bør målrettes mod de fungerende familierbrug samt de aktivt medvirker til beskæftigelse og opretholdelse af landbobefolkningen.

Sikre fødevarer og forsyninger

REGIONSUDVALGET

48. mener, at sikre fødevarer og forsyninger til rimelige priser for forbrugerne er afgørende i en situation, hvor fødevarersektoren er blevet markedsorienteret, og at den langsigtede fødevareresikkerhed i EU er et spørgsmål, der bør tages op til debat;

49. opfordrer indtrængende til dels, at der anvendes ensartede fytosanitære, veterinære og miljømæssige krav over for fødevarer til konsum i EU, uanset om de er produceret i EU eller i tredjelande, dels at der tilføres grænsekontrolmyndighederne, Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO) og Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet (EFSA) de menneskelige og materielle ressourcer, som er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver;

50. mener, at det er af afgørende betydning at bevare en effektiv og konkurrencedygtig fødevarersektor, eftersom denne er EU's andenstørste industri. Der bør tilføres forskningen tilstrækkelige midler til støtte både for produktudvikling, uddannelse og erhvervsuddannelse samt konsulentbistand til nye producenter og unge landmænd;

51. har den opfattelse, at der for at reducere transport af fødevarer og fødevarersektorens CO₂- effekt mest muligt bør sættes på fremme af varer fremstillet inden for EU og på at oplyse forbrugerne, herunder navnlig børn, om de gavnlige virkninger af indtagelse af sunde, lokalt producerede fødevarer.

Særlige regionale forhold

REGIONSUDVALGET

52. mener, at den fælles landbrugspolitik i tilstrækkeligt omfang bør tage hensyn til de særlige regionale forhold i EU, at den i højere grad bør sikre og fremme mangfoldigheden af de forskellige drifts- og produktionsformer, herunder produktion af biologiske og ikke-genmodificerede fødevarer, og at den i højere grad bør tilpasses regionale særtræk (som f.eks. i Middelhavsområdet, de nordlige regioner og regionerne i EU's yderste periferi);

53. opfordrer indtrængende til, at regionerne, herunder sådanne, hvor ager- og husdyrbrug er vanskelige, i en vis udstrækning bør være selvforsynende med fødevarer, og gør opmærksom på den direkte sammenhæng mellem lokalt producerede fødevarer af høj kvalitet og lokal identitet, som den fælles landbrugspolitik bør værne om.

Overensstemmelse med andre EU-politikker

REGIONSUDVALGET

54. er i stigende grad foruroliget over miljø- og energiproblematikken i almindelighed og den globale opvarmning i særdeleshed og betragter fysisk planlægning som afgørende. Landbruget skal være innovativt for at tilpasse sig til og afbøde virkningerne af klimaforandringerne;

55. mener, at sammenhængen mellem den fælles landbrugspolitik og andre relevante politikker såsom EU's energipolitik, regionalpolitikken, miljøpolitikken og forsknings- og udviklingspolitikken bør forbedres, og opfordrer indtrængende til bedre koordinering af disse politikområder på alle administrative niveauer;

56. har ligeledes den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik både har en funktion indadtil og udadtil, og at den fremtidige fælles landbrugspolitik bør tage hensyn til EU's rolle i en verden, der til stadighed er i udvikling, ved at skabe markeder dér, hvor dette er muligt, og ved gennem overførsel af teknologi og kompetencer at tilskynde udviklingslandene til at blive selvforsynende med fødevarer. Det er afgørende, at den fælles landbrugspolitik følger for ulandene vurderes løbende.

Hvad er udvikling af landdistrikter?

REGIONSUDVALGET

57. mener, at en evaluering af, hvordan EU's beslutninger påvirker landdistrikterne, kan tilføre EU's beslutningsproces en ny dimension, så der såvel i beslutningsplanlægningen som i opfølgningen af beslutningernes gennemførelse tages højde for landdistrikternes særlige vilkår. I evalueringen af indvirkningen på landdistrikterne bør der tages højde for, at landdistrikter er

forskellige i Europas forskellige egne, og for, at der inden for en enkelt medlemsstat kan findes særdeles forskellige typer landdistrikter, afhængigt af deres beliggenhed;

58. finder, at der er behov for en præcisering af begrebet »udvikling af landdistrikter« og af, hvad der kan være omfattet af den fælles landbrugspolitik anden søjle, og mener i den forbindelse ligeledes, at der kan gøres bedre brug af den fælles landbrugspolitik til at skabe alliancer og støtte den politiske koordinering mellem landdistrikterne og byområderne, herunder navnlig de bynære områder, hvor presset på landdistrikternes ressourcer kan være stort. Endvidere bør politikken til støtte for udviklingen af landdistrikterne tilskynde til og beskytte landbrugsdrift i områder, hvor dette i særlig grad kan have en gavnlig virkning, f.eks. i byområdernes periferi og i tyndtbefolkede områder;

59. opfordrer til at støtte bæredygtig udvikling af landdistrikterne til gavn for landbosamfundene i henhold til en integreret strategi for udvikling af landdistrikterne gennem levering af forsyningspligtigheder såsom uddannelse, sundhedsydelser og posttjenester samt infrastruktur såsom bredbånd og offentlig transport;

60. mener, at en mere effektiv beslutningstagning, navnlig i forhold til spørgsmål vedrørende »udvikling af landdistrikter« i bredere forstand, kræver, at der gives mere plads til en inddragelse af det lokale og regionale niveau i udformningen af politikkerne og i den politiske beslutningsproces;

61. henviser i denne forbindelse til udvalgets erklæring om udviklingen af landdistrikterne og Lissabon-strategien ⁽²⁾ som et værdifuldt bidrag til overvejelserne om den fælles landbrugspolitik fremtid og udviklingen af landdistrikterne.

Bruxelles, den 7. februar 2008.

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

⁽²⁾ Alexandropoulis-erklæringen om udviklingen af landdistrikterne og Lissabon-strategien, Grækenland juni 2006 (CdR 209/2006).